

Regeringens proposition till riksdagen med förslag till lag om inkomstskatteskalen för 2018 och lag om ändring av inkomstskattelagen

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås att det stiftas en lag om inkomstskatteskalen för 2018. Den föreslagna lagen innehåller en progressiv inkomstskatteskala som ska tillämpas på beskattning av förvärvsinkomst vid statsbeskattningen. Skalans inkomstgränser höjs med ca 1,5 procent. Dessutom höjs den nedre gränsen i euro för skalans tredje inkomstklass med 600 euro. Den nedre gränsen för den s.k. solidaritetskatten kvarstår oförändrad. Marginalskattesatserna för alla inkomstklasser i skatteskalen sänks.

Det föreslås att inkomstskattelagen ändras så att arbetsinkomstavrdragets högsta belopp och minskningsprocenten liksom även grundavdragets högsta belopp vid kommunalbeskattningen höjs. Enligt förslaget ska en bestämmelse om skattefrihet för utbildning som bekostas av arbetsgivaren tas in i inkomstskattelagen. Tidsgränsen för tillfälligt arbete på ett särskilt arbetsställe förlängs från två till tre år.

Propositionen innehåller vissa tekniska korrigeringar av bestämmelserna i inkomstskattelagen.

Propositionen hänför sig till budgetpropositionen för 2018 och avses bli behandlad i samband med den.

Lagarna avses träda i kraft vid ingången av 2018.

Ändringarna av inkomstskattelagen tillämpas första gången vid beskattningen för 2018.

MOTIVERING

1 Nuläge

1.1 Beskattningen av förvärvsinkomster

1.1.1 Skatteskalen för förvärvsinkomster

Enligt 124 § 5 mom. i inkomstskattelagen (1535/1992) föreskrivs det särskilt om den skatteskala som ska tillämpas vid beskattningen av förvärvsinkomst för varje enskilt år. I det differentierade inkomstskattesystemet gäller den progressiva inkomstskatteskalen fysiska personers och dödsboms förvärvsinkomster. Skattepliktig förvärvsinkomst är bland annat lön och därmed jämförbar inkomst i anställningsförhållande, pension samt förmån eller ersättning som erhållits i stället för sådan inkomst. Den progressiva förvärvsinkomstskatteskalen för 2017 lindrades genom att inkomstgränserna i skalan höjdes med 1,1 procent jämfört med 2016. Dessutom sänktes marginalskattesatsen för den lägsta inkomstklassen från 6,5 procent till 6,25 procent och marginalskattesatsen för den högsta inkomstklassen från 31,75 procent till 31,5 procent.

1.1.2 Grundavdrag vid kommunalbeskattningen

Bestämmelser om grundavdraget vid kommunalbeskattningen finns i 106 § i inkomstskattelagen. Om en skattskyldig fysisk person har en nettoförvärvsinkomst som efter de övriga avdragen inte överstiger 3 060 euro, ska detta belopp enligt paragrafen dras av från nämnda inkomst. Om nettoförvärvsinkomstens belopp efter de övriga avdragen överstiger fullt grundavdrag, ska avdraget minskas med 18 procent av den överskjutande inkomsten.

Eftersom grundavdraget beviljas efter det att de andra inkomstavdragen gjorts, gäller det mottagare av dagpenningssinkomster, löneinkomster och pensionsinkomster på olika inkomstnivåer som ett resultat av de avdrag av varierande storlek som ska göras från nämnda inkomster. Grundavdraget beviljas till fullt belopp vid en dagpenningssinkomst om 3 060 euro per år, en löneinkomst om cirka 6 200 euro per år och en pensionsinkomst om cirka 11 200 euro per år. För mottagare av dagpenningssinkomst har grundavdraget en effekt på en inkomst på upp till cirka 20 000 euro per år, för mottagare av löneinkomst på upp till cirka 26 200 euro per år och för mottagare av pensionsinkomst på upp till cirka 22 200 euro per år.

1.1.3 Arbetsinkomstavdrag

Bestämmelser om arbetsinkomstavdraget finns i 125 § i inkomstskattelagen. Arbetsinkomstavdraget görs i första hand från den inkomstskatt på förvärvsinkomster som betalas till staten. Till den del den inkomstskatt på förvärvsinkomst som betalas till staten inte räcker till för att göra avdraget, görs avdraget från kommunalskatten, sjukförsäkringens sjukvårdspremie och kyrkoskatten i proportion till dessa skatter. Avdraget beräknas på den skattskyldiges skattepliktiga löneinkomst, förvärvsinkomst av annat arbete, uppdrag eller tjänst som utförts för annans räkning, bruksavgifter som anses utgöra förvärvsinkomst, utdelningar som ska beskattas som förvärvsinkomst, förvärvsinkomst andel av företagsinkomst som ska fördelas samt förvärvsinkomst andel av näringsverksamhet eller jordbruk för delägare i en sammanslutning. Eftersom arbetsinkomstavdraget gäller löneinkomst och annan aktiv inkomst lindras beskattningen av arbete om avdraget höjs.

Utöver indexjusteringen lindrades beskattningen av arbete för 2017 med 592 miljoner euro till följd av konkurrenskraftsavtalet. Av denna summa var 169 miljoner euro en följd av samverkan mellan de ändringar som gjorts i socialförsäkringsavgifterna och 423 miljoner euro en följd av de ändringar som gjorts i skattegrunderna för beskattningen av förvärvsinkomster.

Skattelättnaden verkställdes genom en ändring av marginalskattesatserna för statens inkomstskatteskala, arbetsinkomstavdraget och avdraget för inkomstens förvärvande. Arbetsinkomstavdraget är 12 procent av den del av de avdragsgilla inkomster som överstiger 2 500 euro. Avdraget är dock högst 1 420 euro. Avdragsbeloppet minskar med 1,51 procent för den del av nettoförvärvsinkomsten som överstiger 33 000 euro. Avdraget görs före andra avdrag från inkomstskatten. När nettoförvärvsinkomsten överskrider cirka 127 600 euro beviljas inte längre något arbetsinkomstavdrag.

1.2 Beskattning av utbildning som bekostas av arbetsgivaren

Skattelagstiftningen innehåller inga uttryckliga bestämmelser om skattebemötandet av utbildning som arbetsgivaren bekostat. I brist på uttryckliga bestämmelser ska de allmänna bestämmelserna om skatteplikt för inkomst tillämpas. Enligt den allmänna bestämmelsen i 29 § i inkomstskattelagen (1535/1992) avses med skattepliktig inkomst den skattskyldiges inkomster i pengar eller pengars värde, om det inte särskilt bestämts att de är skattefria. I 61 § i inkomstskattelagen föreskrivs det särskilt att skattepliktig förvärvsinkomst bland annat är lön i arbetsförhållande. Enligt 13 § i lagen om förskottsuppbörd (1118/1996) avses med lön varje slag av lön, arvode, förmån och ersättning som fås i arbets- eller tjänsteförhållande.

Eftersom de bestämmelser och principer som gäller lön och skattepliktig inkomst är av allmän karaktär, har rättspraxis en central betydelse i bedömningen av skatteplikten för utbildning som bekostas av arbetsgivaren. Utifrån rättspraxis är den allmänna utgångspunkten att en skattepliktig förmån inte uppkommer för en arbetstagare för sådan utbildning som bekostas av arbetsgivaren och som syftar till att upprätthålla eller utveckla arbetstagarens yrkeskompetens och som i första hand ligger i arbetsgivarens intresse (t.ex. HFD:2014:161, HFD:2002:8 och HFD:2001:63). Utgifterna för sådan grundläggande utbildning som utgör en förutsättning för arbetstagarens uppgifter är i princip levnadskostnader, som arbetsgivaren inte kan betala eller ersätta skattefritt. Till denna del är utgångspunkten att utbildningen inte i första hand ligger i arbetsgivarens intresse utan i arbetstagarens. I undantagsfall kan även grundläggande utbildning anses vara skattefri, t.ex. om utbildningen och övergången till nya uppgifter i anställning hos samma företagsgrupp beror på att arbetstagarens tidigare arbetsuppgift upphör på ett sådant sätt att uppsägning av arbetstagaren av ekonomiska orsaker eller produktionsorsaker kan komma på fråga.

Beskattning av utbildning som bekostas av arbetsgivaren behandlas i Skatteförvaltningens anvisning ”Beskattning av utbildning som bekostas av arbetsgivaren” (25.11.2014 nr A195/200/2014). I Skatteförvaltningens anvisning behandlas på ett övergripande sätt den rättspraxis som hänför sig till beskattning av utbildning som bekostas av arbetsgivaren.

Det aktuella skattebemötandet av utbildning som bekostas av arbetsgivaren baserar sig på rätts- och beskattningsspraxis, vilket lett till flera frågor som lämnar rum för tolkning. Sådana uppkommer särskilt i situationer där arbetstagare utbildas för nya uppgifter.

I början av 2017 togs en ny bestämmelse in i inkomstskattelagen, enligt vilken träning och utbildning som främjar sysselsättningen av uppsagda arbetstagare inte betraktas som arbetstagarens skattepliktiga förmån. Skattefriheten för utbildning och träning gäller de situationer där arbetsgivaren med stöd av arbetsavtalslagen (55/2001), lagen om sjöarbetsavtal (756/2011), lagen om kommunala tjänsteinnehavare (304/2003) eller statstjänstemannalagen (750/1994) är skyldig att erbjuda en uppsagd arbetstagare träning eller utbildning.

Utgifter som kan ersättas

Om en utbildning som arbetsgivaren bekostar kan anses vara skattefri utbildning, kan arbetsgivaren skattefritt betala även ersättningar för sådana kostnader som hänför sig till utbildningen, dvs. olika utbildningsarvoden, deltagaravgifter, avgifter för kursmaterial, resekostnader för arbetstagaren och utgifter för logi på studieorten.

Arbetsgivaren ska betala utbildningsarvoden, deltagaravgifter och avgifter för kursmaterial direkt till utbildningsanordnaren. Om arbetsgivaren ersätter sådana utbildningsutgifter som en arbetstagare har betalat, är denna ersättning lön till arbetstagaren. I så fall kan arbetstagaren, beroende på förhållandena, ha rätt att dra av de kostnader som han eller hon betalat som utgifter för att förvärva och bibehålla inkomst i sin egen beskattning. Den ersättning som arbetsgivaren betalar till arbetstagaren för de rese- och logikostnader som arbetstagaren erlagt och som hänför sig till en skattefri utbildning utgör dock inte någon skattepliktig inkomst.

1.3 Tillfälligt arbete på ett särskilt arbetsställe

Enligt 71 § i inkomstskattelagen är skattepliktig inkomst inte kostnadsersättningar för resor, dagtraktamenten, måltidsersättningar och logiersättningar som arbetsgivaren har betalat för arbetsresor. Enligt 72 § i inkomstskattelagen avses med arbetsresa en resa som en skattskyldig tillfälligt företar till ett särskilt arbetsställe för att utföra arbetsuppgifter.

Enligt 72 § 2 mom. avses med arbetsresa en resa till arbetsstället också om arbetsstället är beläget någon annanstans än på verksamhetsstället för den egna arbetsgivaren eller ett samfund som hör till samma intressesfär som arbetsgivaren och arbetet är tillfälligt. Dessutom förutsätts det att arbetsstället är beläget mer än 100 kilometer från den skattskyldiges bostad, och att den skattskyldige på grund av en resa till arbetsstället har övernattat i tillfällig inkvartering som är nödvändig till följd av arbetsställets läge. Samtliga ovannämnda förutsättningar ska uppfyllas för att en resa ska kunna betraktas som arbetsresa i beskattningen. Denna bestämmelse som gäller s.k. kommenderingsmän trädde i kraft vid ingången av 2009.

När det gäller hyrt arbete jämföras den som hyrt en arbetstagare med en arbetsgivare när skattefria resekostnadsersättningar betalas. En uthyrd arbetstagare arbetar åt uppdragsgivaren, dvs. den som har hyrt arbetstagaren, under uppdragsgivarens ledning och tillsyn. Hyrt arbete är inte entreprenad. En uthyrd arbetstagare har samma ställning som uppdragsgivarens egna arbetstagare vad skattefria resekostnadsersättningar beträffar. Om exempelvis ett skeppsvarv av ett bemanningsföretag hyr en arbetstagare som ska arbeta på skeppsvarvet, blir skeppsvarvet den uthyrda arbetstagarens egentliga arbetsplats. I detta fall kan skattefria resekostnadsersättningar inte betalas till den uthyrda arbetstagaren för arbetet på skeppsvarvet, på samma sätt som skattefria resekostnadsersättningar inte heller kan betalas till skeppsvarvets egna arbetstagare. Om skeppsvarvet skickar den uthyrda arbetstagaren på arbetskommendering, kan skattefria resekostnadsersättningar betalas till den uthyrda arbetstagaren på samma villkor som skattefria resekostnadsersättningar betalas till de egna arbetstagarna. Om ett entreprenadföretag hyr en arbetstagare som ska arbeta på skeppsvarvet under sådana förhållanden som avses i 72 § 2 mom. i inkomstskattelagen, kan skattefria resekostnadsersättningar betalas även till den uthyrda arbetstagaren på samma villkor som skattefria resekostnadsersättningar betalas till de egna arbetstagarna. I situationer som dessa är entreprenadföretaget uppdragsgivare.

Arbetsresan ska vara tillfällig för att resekostnadsersättning ska kunna betalas skattefritt. Det fanns inte några bestämmelser i lagen om maximitiden för en tillfällig arbetsresa före den ändring av inkomstskattelagen som gjordes i slutet av 2005. Genom lag 1227/2005 fogades till inkomstskattelagen en ny 72 a §, och enligt huvudregeln i paragrafens 1 mom. betraktas som tillfälligt arbete på ett särskilt arbetsställe arbete på samma arbetsställe i högst två år.

I 72 a § 2 mom. i inkomstskattelagen föreskrivs om arbete på samma arbetsställe i högst tre år, vilket är en längre tid än vad som anges i huvudregeln. Som tillfälligt arbete på ett särskilt arbetsställe betraktas arbete i högst tre år på samma arbetsställe, om det är fråga om arbete som pågår under en begränsad tid på ett arbetsobjekt på vilket utförs sådant arbete som till sin natur är tillfälligt arbete och som upphör på arbetsstället när arbetet är slutfört. För den tid som överskrider två år är ersättningarna för resekostnader skattefria inkomst endast när den skattskyldige på grund av en arbetsresa har övernattnat i tillfällig inkvartering som är nödvändig till följd av det särskilda arbetsställets läge och arbetet utförs på ett arbetsställe som befinner sig på mer än 100 kilometers avstånd från den skattskyldiges bostad och egentliga arbetsplats. I 31 § 7 mom. i inkomstskattelagen föreskrivs motsvarande förutsättningar för att resekostnader ska kunna dras av för en tid som överstiger två år i sådana situationer där arbetsgivaren inte har betalat skattefria ersättningar för resekostnaderna.

De tidsfrister som nämns i 72 a § i inkomstskattelagen tillämpas, om det särskilda arbetsstället under den tidsfrist på två eller tre år som tillämpas på fallet har varit den skattskyldiges huvudsakliga arbetsställe, dvs. när arbetet under mer än hälften av arbetsdagarna under tidsfristen har utförts på arbetsstället i fråga. Tidsfristen börjar räknas från början, om den skattskyldiges arbete på samma arbetsställe har avbrutits för en sammanhängande period av minst sex månader och den skattskyldige under denna tid har arbetat på ett annat arbetsställe.

Beloppen av de skattefria ersättningarna för resekostnader fastställs årligen utifrån Statens arbetsmarknadsverks beräkningar. Innan beloppen fastställs ska Skatteförvaltningen ge kostnadsersättningsdelegationen tillfälle att bli hörd.

2 Bedömning av nuläget och föreslagna ändringar

Enligt regeringsprogrammet för statsminister Sipiläs regering är målsättningen med skattepolitiken att öka tillväxten, företagandet och sysselsättningen. I regeringsprogrammet ingår både sådana åtgärder som skärper beskattningen och sådana som lindrar den.

Finlands ekonomi är för närvarande på stark uppgång. Prognoserna har preciserats med tanke på snabbare tillväxt. För första gången på länge växer ekonomin snabbare än i euroområdet. Den ekonomiska tillväxten och det förbättrade sysselsättningsläget ökar skatteinkomsterna och sänker arbetslöshetsutgifterna. Underskottet i de offentliga finanserna minskar och skulden i förhållande till bruttonationalprodukten bryts.

För att minska hållbarhetsunderskottet krävs det dock att de överenskomna reformerna genomförs på ett målmedvetet sätt.

2.1 Beskattningen av förvärvsinkomster

Det föreslås att det i överensstämmelse med regeringsprogrammet görs en indexjustering i skattegrunderna för förvärvsinkomster på alla inkomstnivåer i enlighet med ett inflationsantagande på 1,5 procent. Enligt finansministeriets prognos från augusti 2017 uppskattas det att förändringen av konsumentprisindexet 2018 kommer att uppgå till 1,5 procent och förändringen av förtjänstnivåindexet till 1,4 procent. Det föreslås att indexjusteringen genomförs genom en höjning av den progressiva inkomstskatteskalans alla inkomstgränser samt arbetsinkomstavrdragets och grundavdragets högsta belopp.

Utöver indexjusteringen föreslås det att beskattningen av arbete lindras med sammanlagt ca 300 miljoner euro i alla inkomstklasser. Regeringen beslutade dessutom vid höstens budgetmangling att den nedre gränsen för solidaritetsskatten kvarstår oförändrad. Detta uppskattas öka skatteintäkterna med ca 30 miljoner euro jämfört med att den nedre gränsen för solidari-

RP 107/2017 rd

tetsskatten skulle ha stigit tillbaka till 90 000 euro i enlighet med regeringens tidigare beslut. Med beaktande av den sammanlagda effekten av dessa åtgärder lindras beskattningen av arbete med ca 270 miljoner euro. Det föreslås att skattelättnaden genomförs genom en höjning av arbetsinkomstavrdraget och genom en sänkning av marginalskattesatserna i skatteskalen. Dessutom höjs den nedre gränsen i euro för skalans tredje inkomstklass med 600 euro. Regeringen anser att den genom denna åtgärd har uppnått de skattelättnader under regeringsperioden som hänför sig till konkurrenskraftsavtalet.

När det utöver de ändringar som föreslås i denna proposition beaktas de förhöjningar av löntagaravgifterna som faststälts för 2018 och höjningen av den allmänna inkomstnivån, uppskattas det att beskattningen av löneinkomst håller sig så gott som oförändrad.

2.1.1 Förvärvsinkomstskatteskalen för 2018

I propositionen föreslås att det vid beskattningen för skatteåret 2018 tillämpas en progressiv inkomstskatteskala som lindrats i jämförelse med inkomstskatteskalen för 2017 genom att inkomstgränserna i skatteskalen höjs med 1,5 procent. Dessutom höjs den nedre gränsen för den tredje inkomstklassen med 600 euro. Marginalskattesatserna för alla inkomstklasser i skatteskalen sänks. Skattesatsen sänks i den lägsta inkomstklassen från nuvarande 6,25 procent till 6 procent, i den andra inkomstklassen från 17,5 procent till 17,25 procent, i den tredje inkomstklassen från 21,5 procent till 21,25 procent och i den högsta inkomstklassen från 31,5 procent till 31,25 procent.

Inkomstskatteskalen skärptes för 2016 genom att den nedre gränsen i euro för skalans högsta inkomstklass, dvs. den nedre gränsen för den s.k. solidaritetsskatten, sänktes från 90 000 euro till 72 300 euro. Detta innebar att de två högsta inkomstklasserna slogs samman. Enligt regeringens riktlinje var avsikten att sammanslagningen av de två högsta inkomstklasserna ska gälla skatteåren 2016 och 2017. Den nedre gränsen i euro för den högsta inkomstklassen i inkomstskatteskalen för 2017 ska motsvara skalans för 2016, men i gränsen gjordes motsvarande indexjustering som i de övriga inkomstklasserna. Regeringen beslutade vid höstens budgetmangling att den nedre gränsen för solidaritetsskatten kvarstår oförändrad. En motsvarande indexjustering görs i gränsen som i de övriga inkomstklasserna. Med anledning av detta föreslås det att den nedre gränsen i euro för den högsta inkomstklassen i inkomstskatteskalen för 2018 ska vara 74 200 euro. Det beräknas att det 2018 finns cirka 118 000 personer som har en förvärvsinkomst på över 74 200 euro per år som beskattas vid statsbeskattningen.

2.1.2 Grundavdrag vid kommunalbeskattningen

Enligt förslaget ska maximibeloppet för grundavdraget vid kommunalbeskattningen enligt 106 § i inkomstskattelagen höjas från 3 060 euro till 3 100 euro. Grundavdraget beviljas till sitt fulla belopp vid 3 100 euros årsinkomst för mottagare av dagpenningssinkomst, för mottagare av löneinkomst vid cirka 6 400 euros årsinkomst och för mottagare av pensionsinkomst vid cirka 11 200 euros årsinkomst. Effekten av grundavdraget sträcker sig för mottagare av dagpenningssinkomst till en inkomst på cirka 20 200 euro per år, för mottagare av löneinkomst till cirka 26 600 euro per år och för mottagare av pensionsinkomst till cirka 22 400 euro per år.

2.1.3 Arbetsinkomstavrdrag

Det föreslås att maximibeloppet för arbetsinkomstavrdrag enligt 125 § i inkomstskattelagen ska höjas från 1 420 euro till 1 540 euro. Avdragets minskningsprocent höjs från 1,51 procent till 1,65 procent för den del av nettoförvärvsinkomsten som överstiger 33 000 euro. När nettoförvärvsinkomsten uppgår till cirka 127 000 euro beviljas inte längre något arbetsinkomstavrdrag. Avdragets inflödesprocent ändras inte, vilket betyder att den är 12 procent.

2.2 Beskattning av utbildning som bekostas av arbetsgivaren

Behovet av utbildning som ordnas och bekostas av arbetsgivarna har ökat ytterligare till följd av globaliseringen, strukturförändringar i ekonomin och förändringar i arbetslivet, vilka kräver att de anställda har nya former av kunskaper och färdigheter. Regeringen beslutade våren 2017 i samband med sin halvtidsöversyn att främja arbetstagarnas utbildningsmöjligheter genom att förtydliga och utvidga möjligheterna till skattefrihet för utbildning som bekostas av arbetsgivaren i arbetstagarens beskattning.

Skattefriheten för utbildning har grundat sig på rätts- och beskattningspraxis och den har varit förknippad med många frågor som lämnat rum för tolkning. I synnerhet sådana situationer där en person utbildas för nya uppgifter och utbildningen leder till att personen i fråga avlägger en examen har gett upphov till frågor som lämnat rum för tolkning. Skattebemötandet behandlades i en rapport som den av finansministeriet tillsatta sakkunniggruppen för företagsbeskattningen har utarbetat (finansministeriets publikationer 12/2017). Arbetsgruppen föreslog att det i inkomstskattelagen tas in en uttrycklig bestämmelse om skattefrihet för utbildning som tillhandahålls av arbetsgivaren i arbetstagarens beskattning. Av denna anledning föreslås en ny 69 b § i inkomstskattelagen.

Enligt 69 b § 1 mom. uppkommer skattepliktig inkomst inte när en arbetsgivare bekostar sådan utbildning för en arbetstagare som ligger i arbetsgivarens eller i en till samma koncern hörande arbetsgivares intresse. Bestämmelsen motsvarar inte helt nuvarande beskattnings- och rättspraxis, utan den är mer omfattande. Avsikten är att bestämmelsen ges en vidare tolkning, och i princip anses utbildningen alltid ligga i arbetsgivarens intresse när arbetsgivaren beslutar att bekosta sådan utbildning för en arbetstagare som är användbar med tanke på arbetstagarens nuvarande eller framtida arbetsuppgifter i en anställning hos samma arbetsgivare eller hos en till samma koncern hörande arbetsgivare. Det att arbetsuppgifterna ändras inom arbetsgivaren eller koncernen inverkar således inte på skattefriheten för utbildningen. I vilken form utbildningen sker eller vilken examen eller yrkesbeteckning den eventuellt leder till har inte heller någon betydelse vid bedömningen av skattefriheten. Skattefrihet kan således gälla för t.ex. sådan grundläggande utbildning, yrkesutbildning, yrkesinriktad påbyggnadsutbildning och vidareutbildning som leder till en examen samt utbildning som resulterar i specialbehörighet. Utbildningen kan inledas även på arbetstagarens eget initiativ. Arbetstagarens tidigare utbildning eller arbetserfarenhet har inte någon betydelse när arbetsgivarens intresse bedöms. Det att utbildningen stöder arbetstagarens nuvarande eller framtida arbetsuppgifter i en anställning hos samma arbetsgivare eller hos en till samma koncern hörande arbetsgivare har central betydelse.

Bestämmelsen gäller sådan utbildning för arbetstagaren som bekostas av arbetsgivaren under ett gällande arbetsavtals- eller tjänsteförhållande. I propositionen föreslås inga ändringar i beskattningen av utbildning som erbjuds en uppsagd arbetstagare. Beskattningsbemötandet av utbildning som bekostas för en uppsagd arbetstagare bestäms således även i fortsättningen utifrån 69 a § i inkomstskattelagen samt, i sådana situationer där den bestämmelsen inte kan tillämpas, på basis av de allmänna bestämmelser som gäller skattepliktig inkomst.

Bestämmelsen ska tillämpas även på ett bolags ledning och förvaltning samt på delägarna i ett aktiebolag och på bolagsmännen i ett öppet bolag och kommanditbolag. Arbetstagarens eller en närståendes delägarskap i arbetsgivarföretaget utgör inte ett hinder för skattefri utbildning, om utbildningen ligger i arbetsgivarens intresse och den inte bekostas utifrån delägarskapet. Också i nuvarande beskattnings- och rättspraxis har det ansetts att delägarskap inte hindrar skattefrihet för utbildning (HFD 1981-II-557). Utvidgad skattefrihet för utbildning gäller således även delägare. Det faktum att en delägare är den enda arbetstagaren i bolaget utgör inte heller ett hinder för skattefri utbildning. Utbildning som bekostas även för en delägare kan

vara t.ex. sådan grundläggande utbildning, yrkesutbildning, yrkesinriktad påbyggnadsutbildning och vidareutbildning som leder till en examen samt utbildning som resulterar i specialbehörighet.

Även det att arbetsgivaren bekostar arbetstagarens körkort kan vara sådan utbildning som avses i bestämmelsen, när bilkörning hör till arbetstagarens nuvarande eller framtida arbetsuppgifter. Om det till exempel till en arbetstagares arbetsuppgifter hör att köra företagets personbil, paketbil eller lastbil, kan arbetsgivaren bekosta arbetstagarens körkort utan att det uppkommer en skattepliktig förmån för arbetstagaren. Om arbetstagaren enbart behöver bil för resor mellan bostaden och arbetsplatsen har arbetsgivaren inte rätt att bekosta arbetstagarens körkort skattefritt.

Om den utbildning som arbetsgivaren bekostar inte hänför sig till arbetstagarens nuvarande eller framtida arbetsuppgifter är det fråga om en skattepliktig förmån som ska betraktas som lön. Om en arbetsgivare t.ex. belönar en arbetstagare på grund av en god arbetsprestation genom att betala en golfkurs för arbetstagaren är det fråga om en förmån som ska betraktas som lön till arbetstagaren. Utbildning kan utgöra en sådan förmån för arbetstagaren som ska ses som lön även om utbildningen erbjuds i stället för en avtalad skattepliktig ersättning. En situation av denna typ är det fråga om t.ex. om arbetstagaren själv kan välja om han eller hon deltar i en viss utbildning eller tar emot motsvarande summa i pengar eller i form av någon annan förmån. Det är även fråga om en förmån som ska betraktas som lön, om en avtalad penningbonus betalas i form av utbildning.

Arbetsgivaren ska i regel betala utbildningsutgifterna direkt till den som ordnar utbildningen. Om arbetsgivaren betalar en summa pengar till arbetstagaren för utbildning, är dessa pengar lön till arbetstagaren. Om arbetsgivaren dock betalar ersättning till arbetstagaren för utbildning som arbetstagaren själv har betalat helt eller delvis, kan utbildningen anses vara skattefri i den situationen då ersättningen betalas mot en faktura och ett verifikat. Verifikaten ska även fogas till arbetsgivarens bokföring.

I 69 b § 2 mom. föreskrivs det om skattebemötandet i fråga om sådana resekostnadsersättningar som en arbetstagare har fått för resor som hänför sig till utbildning. Enligt huvudregeln tillämpas på en sådan i 1 mom. avsedd resekostnadsersättning som betalats av arbetsgivaren för en resa som hänför sig till utbildning bestämmelserna om sådan ersättning för resekostnaderna som arbetsgivaren har betalat för en arbetsresa. I praktiken kan arbetsgivaren alltså betala i 71 § i inkomstskattelagen avsedda skattefria resekostnadsersättningar, dvs. exempelvis kilometerersättningar och dagtraktamenten, om de allmänna förutsättningarna för betalning av dem uppfylls. Detta motsvarar nuvarande beskattningspraxis i sådana situationer där det har ansetts att utbildning som bekostas av arbetsgivaren inte ger upphov till beskattningsbar förmån.

För att den föreslagna bestämmelsen ska stödja utbildning av arbetstagare så smidigt som möjligt och på ett sådant sätt att beskattningsbemötandet inte stramas åt jämfört med nuläget föreslås det inte några begränsningar i fråga om i vilken form utbildningen ges eller vilken examen den eventuellt leder till. Den föreslagna bestämmelsen utvidgar den skattefrihet för utbildning som bekostas av arbetsgivaren så att den även täcker bl.a. grundläggande utbildning. En utvidgning leder till att arbetsgivaren i princip även kan betala skattefria dagtraktamenten och kilometerersättningar för t.ex. närundervisningsdagar på en yrkeshögskola eller ett universitet. Eftersom kostnaderna för sådan grundläggande utbildning som leder till en examen dock till sin karaktär i regel är en persons levnadskostnader, kan det inte anses vara motiverat att vissa personer i fortsättningen kan lyfta skattefria dagtraktamenten och kilometerersättningar för t.ex. sina yrkeshögskolestudier. I synnerhet i företag med ett snävt ägarunderlag kan det uppkomma tolkningsmässiga frågor om huruvida grundläggande utbildning som leder till en

RP 107/2017 rd

examen sker i arbetsgivarens intresse eller huruvida utbildningen bekostas på basis av delägarskapet. Med anledning av detta föreslås ett undantag när det gäller resekostnadsersättningar.

Med avvikelse från huvudregeln räknas som skattepliktig inkomst resekostnadsersättning för resor som arbetstagaren gör för studier för studentexamen, för yrkesinriktad grundexamen enligt lagen om yrkesutbildning (531/2017), för lägre eller högre högskoleexamen enligt universitetslagen (558/2009), för yrkeshögskoleexamen eller högre yrkeshögskoleexamen enligt yrkeshögskolelagen (932/2014) eller för en utländsk examen som motsvarar ovannämnda examina. Undantaget gäller endast sådana resekostnadsersättningar som avses i 71 § i inkomstskattelagen och betalas till arbetstagaren. I fråga om övriga utbildningsutgifter som arbetsgivaren betalar och som hänför sig till avläggande av ovannämnda examina bestäms skattefriheten utifrån 1 mom.

De yrkesinriktade examina som avses i lagen om yrkesutbildning är yrkesinriktad grundexamen, yrkesexamen och specialyrkesexamen. Genom förordning av undervisnings- och kulturministeriet föreskrivs vilka yrkesinriktade grundexamina, yrkesexamina och specialyrkesexamina som ingår i examensstrukturen inom yrkesutbildningen. Det föreslagna undantaget för resekostnadsersättningar gäller endast sådan utbildning som leder till en yrkesinriktad grundexamen. När det gäller utbildning som leder till avläggande av yrkesexamen eller specialyrkesexamen bestäms resekostnadsersättningarna i enlighet med de allmänna bestämmelser som gäller resekostnadsersättning som arbetsgivaren betalat för en arbetsresa.

I fråga om universitetsstudier gäller begränsningen lägre och högre högskoleexamina som hör till det officiella examenssystemet och som avses i universitetslagen. Begränsningen gäller inte licentiatexamen, doktorsexamen, yrkesinriktade påbyggnadsexamina eller andra examina som räknas som universitetens påbyggnadsexamina. I fråga om exempelvis arbetet med en doktorsavhandling har det i den nuvarande beskattningspraxisen kunnat anses att resekostnadsersättningar som betalas av arbetsgivaren inte ger upphov till skattepliktig förmån, och avsikten är inte att strama åt beskattningspraxisen till denna del.

I fråga om yrkeshögskolestudier gäller begränsningen yrkeshögskoleexamina och högre yrkeshögskoleexamina som hör till det officiella examenssystemet och som avses i yrkeshögskolelagen.

Exempelvis MBA- och EMBA-examina hör inte till Finlands officiella examenssystem, och därför kan även skattefria resekostnadsersättningar betalas när det gäller dessa utbildningsprogram. MBA- och EMBA-utbildningsprogrammen har i den nuvarande beskattnings- och rättspraxisen i omfattande utsträckning ansetts vara sådan utbildning som inte har gett upphov till sådan inkomst som ska betraktas som lön om arbetsgivaren har betalat kostnaderna för utbildningen. Avsikten är inte heller att till denna del strama åt beskattningspraxisen när det gäller resekostnadsersättningar.

Den föreslagna begränsningen av skattefriheten för resekostnadsersättningar gäller situationer där en person är inskriven som studerande vid en läroanstalt för studier som leder till examen. Begränsningen gäller inte situationer där en arbetstagare avlägger endast en del eller delar av en examen, fastän studierna i fråga är sådana att de kan räknas som en del av en examen.

Det föreslås inte några ändringar i arbetstagarens egen beskattning i fråga om avdragsrätten för utbildningsutgifter, och därför bedöms avdragsrätten för dessa utgifter i fortsättningen på samma sätt som för närvarande. Sådana av arbetstagarna själva betalda utbildningsutgifter som syftar till att upprätthålla och utveckla yrkeskompetensen och som hänför sig till den nuvarande arbetsuppgiften betraktas för närvarande under vissa förutsättningar som avdragsgilla utgifter för inkomstens förvärvande i arbetstagarens beskattning. Avdragsgillheten för sådana

utbildningsutgifter som en arbetstagare själv betalar behandlas i Skatteförvaltningens anvisning ”Utbildningsutgifter i personbeskattningen” (30.10.2015 nr A70/200/2015). Rätten att dra av utbildningsutgifter och utgifternas skattepliktighet har inte varit helt symmetriska, och i ljuset av den nyaste rättspraxisen är avsikten inte heller att bedöma dem på samma sätt. Sådan utbildning som bekostas av arbetsgivaren kan från fall till fall vara skattefri för en arbetstagare, även om samma utbildningsutgifter inte är avdragsgilla om arbetstagaren själv har betalat dem (t.ex. HFD 2014:88 och HFD 2014:161). I sitt avgörande HFD 2014:88 ansåg högsta förvaltningsdomstolen att utgifterna för Executive MBA-utbildningsprogrammet inte var avdragsgilla i inkomstbeskattningen för en person som hade deltagit i utbildningsprogrammet och själv hade betalat utgifterna. I avgörandet HFD 2014:161 ansåg högsta förvaltningsdomstolen däremot att skattepliktig förmån inte uppstod för den skattskyldige när arbetsgivaren betalade de utbildningskostnader som orsakades av att ett DBA-utbildningsprogram fullgjordes. I motiveringen till avgörandet HFD 2014:161 konstaterar högsta förvaltningsdomstolen att när arbetsgivaren betalar kostnaderna är det fråga om huruvida utbildningen anses bli förvärvad för arbetsgivarens rörelse eller om syftet är att ge personen en förmån som kan jämföras med lön.

Syftet med den ändring som nu föreslås är att göra det lättare för arbetsgivare att utbilda sina arbetstagare t.ex. i sådana situationer som uppkommer till följd av globaliseringen, strukturförändringar i ekonomin och förändringar i arbetslivet. Sådan utbildning som arbetstagaren själv betalar ligger i princip i arbetstagarens eget intresse och en utvidgning av avdragsgillheten för dessa utgifter kan leda till att levnadskostnader börjar omfattas av en vidsträckt avdragsgillhet, vilket inte kan anses vara motiverat.

2.3 Tillfälligt arbete på ett särskilt arbetsställe

Regeringen beslutade i samband med sin halvtidsöversyn att främja arbetskraftens regionala rörlighet genom att förlänga tidsgränsen för skattefria dagtraktamenten. Enligt regeringens beslut förlängs den tidsgräns för tillfällighet som tillämpas vid betalning av skattefria dagtraktamenten till kommenderingsmän från två till tre år. Till följd av detta föreslås den allmänna tidsgränsen för tillfälligt arbete i 72 a § 1 mom. i inkomstskattelagen bli förlängd från två till tre år. Eftersom den allmänna tidsfristen föreslås bli förlängd till tre år, slopas bestämmelsen i 72 a § 2 mom. i inkomstskattelagen som obehövlig. I detta fall är tidsgränsen för tillfälligt arbete i alla situationer tre år, och för skattefriheten för resekostnadsersättningar i fråga om det tredje året finns det således inte några särskilda förutsättningar i kraft för närvarande. Paragrafens 3 och 4 mom. blir 2 och 3 mom. och hänvisningarna i dem till 1 och 2 mom. korrigeras till hänvisningar till 1 mom. Eftersom det föreslås att 72 a § 2 mom. upphävs, upphävs även 31 § 7 mom. i inkomstskattelagen som innehåller motsvarande förutsättningar för avdragsgillhet för resekostnader för den tid som överskrider två år.

Den föreslagna ändringen gäller endast längden på tidsfristen för tillfälligt arbete. Förslaget ändrar inte sättet att beräkna tidsfristen, definitionen på arbetsresa, begreppet särskilt arbetsställe och övriga grunder för betalning av skattefria resekostnadsersättningar.

Det föreslås att lagen också ska tillämpas på arbete som har börjat före ikraftträdandet av lagen. Om en person t.ex. har inlett en två år lång arbetskommendering på ett särskilt arbetsställe före ikraftträdandet av lagen och det till honom eller henne kan betalas skattefria resekostnadsersättningar under dessa två år, kan det till honom eller henne efter ikraftträdandet av lagen betalas skattefria resekostnadsersättningar även för det tredje året för arbete på samma arbetsställe. Om det före ikraftträdandet av lagen hade avtalats om tre års arbete i en sådan situation som tidsfristen på två år skulle kan tillämpas på, kan det till arbetstagaren inte betalas skattefria resekostnadsersättningar före ikraftträdandet av lagen. Efter det att lagen har trätt i kraft är det dock fråga om tillfälligt arbete, och då kan skattefria resekostnadsersättningar be-

talas för tiden efter ikraftträdandet av lagen, om de övriga förutsättningarna för betalning av skattefria resekostnadsersättningar uppfylls. Om det ursprungligen har avtalats att arbetet ska pågå under en längre tid än tre år eller om arbetets varaktighet inte på något som helst sätt har begränsats, är arbetsstället löntagarens egentliga arbetsplats, och den ändring som nu föreslås inverkar inte på dessa situationer.

2.4 Tekniska korrigeringar

I 21 b § i inkomstskattelagen nämns inte församling längre. Församlingarnas andel av intäkterna av samfundsskatten slopades i början av 2016.

Hänvisningen i 33 b § 4 mom. i inkomstskattelagen till den upphävda 1 d § i lagen om pension för arbetstagare ändras till en hänvisning till 7 § i den gällande lagen om pension för arbetstagare (395/2006). Motsvarande korrigering görs i den hänvisning som finns i 68 § 4 mom.

Vid ingången av 2017 bytte 1 och 2 punkten i 54 d § 2 mom. i inkomstskattelagen plats sinsemellan. Därför korrigeras laghänvisningen i 54 d § 4 mom. 1 punkten till 2 mom. 2 punkten till en hänvisning till 2 mom. 1 punkten samt laghänvisningarna i 34 b § 2 mom. och 68 § 2 mom. till 2 mom. 1 punkten till hänvisningar till 2 punkten.

3 Propositionens konsekvenser

3.1 Ekonomiska konsekvenser

De ändringar som föreslås i propositionen beräknas sammanlagt minska skatteintäkterna med ca 505 miljoner euro. Statens skatteintäkter beräknas minska med ca 313 miljoner euro. Kommunernas skatteintäkter beräknas minska med ca 182 miljoner euro. Församlingarnas skatteintäkter beräknas minska med cirka 9 miljoner euro och intäkterna från sjukförsäkringens sjukvårdspremie med cirka 1 miljon euro.

3.1.1 Beskattningen av förvärvsinkomster

Inflationsjusteringen av beskattningsgrunderna för förvärvsinkomster beräknas minska förvärvsinkomstskatten med cirka 205 miljoner euro. Utöver indexjusteringen uppskattas de ändringar som föreslås i beskattningen av arbete minska förvärvsinkomstskatten med ca 300 miljoner euro. Om den nedre gränsen för den s.k. solidaritetsskatten hålls oförändrad uppskattas detta dessutom öka skatteinkomsterna med ca 30 miljoner euro jämfört med att den nedre gränsen för solidaritetsskatten skulle ha stigit tillbaka till 90 000 euro i enlighet med regeringens tidigare beslut. I propositionen föreslås det att flera olika avdrag och statens inkomstskatteskala ska ändras. Konsekvenserna av ändringarna av statens inkomstskatteskala och de olika avdragen specificeras nedan.

De föreslagna ändringarna i statens inkomstskatteskala uppskattas minska skatteintäkterna med sammanlagt cirka 273 miljoner euro på årsnivå, varav statens andel är 220 miljoner euro, kommunernas andel 51 miljoner euro och församlingarnas andel 2 miljoner euro.

Höjningen av arbetsinkomstavrdraget uppskattas minska skatteintäkterna med cirka 214 miljoner euro, varav statens andel är 93 miljoner euro, kommunernas andel 115 miljoner euro och församlingarnas andel 6 miljoner euro.

Höjningen av grundavdraget uppskattas minska skatteintäkterna med cirka 18 miljoner euro, varav kommunernas andel är 16 miljoner euro, församlingarnas andel 1 miljoner euro och Folkpensionsanstaltens andel ca 1 miljoner euro.

RP 107/2017 rd

Tabell 1 visar i sammanfattning hur förslagen till ändring av inkomstskattegrunderna genom de i denna proposition gjorda ändringarna i statens progressiva inkomstskatteskala, arbetsinkomstavdraget och grundavdraget sammantaget på olika inkomstnivåer påverkar skattegraden för en löntagare som är yngre än 53 år. Sifferuppgifterna i tabellen omfattar inkomstskatt till staten, genomsnittlig kommunalskatt, rundradioskatt, genomsnittlig kyrkoskatt, sjukförsäkringens sjukvårdspremie och dagpenningsskatt samt arbetstagarnas arbetspensionsförsäkringsavgift och löntagarnas arbetslöshetsförsäkringspremie. I kalkylerna har använts 2017 års genomsnittliga skattesatser för kommunalskatten och kyrkoskatten samt löntagaravgifter.

Löneinkomst, €/år	Grunderna för 2017	De föreslagna grunderna för 2018	Ändring i skattegrad, procentenheter	Ändring i skattemängd, €/år
5 000	8,25	8,25	0	0
10 000	8,25	8,25	0	0
20 000	17,22	16,47	-0,75	-150
30 000	24,61	23,92	-0,69	-207
40 000	30,13	29,58	-0,55	-220
50 000	33,81	33,26	-0,55	-275
60 000	36,65	36,18	-0,47	-282
70 000	38,68	38,27	-0,41	-287
80 000	40,21	39,83	-0,38	-304
90 000	42,2	41,74	-0,46	-414
100 000	43,92	43,49	-0,43	-430
110 000	45,28	44,88	-0,4	-440
120 000	46,42	46,05	-0,37	-444

Tabell 2 visar i sammanfattning hur förslagen till ändring av inkomstskattegrunderna genom de i denna proposition gjorda ändringarna i statens progressiva inkomstskatteskala och grundavdraget sammantaget på olika inkomstnivåer påverkar skattegraden för dem som får pensionsinkomst. Sifferuppgifterna i tabellen omfattar inkomstskatt till staten, genomsnittlig kommunalskatt, rundradioskatt, genomsnittlig kyrkoskatt och sjukförsäkringens sjukvårdspremie. I kalkylerna har använts 2017 års genomsnittliga skattesatser för kommunalskatten och kyrkoskatten.

Pensionsinkomst, €/år	Grunderna för 2017	De föreslagna grunderna för 2018	Ändring i skattegrad, procentenheter	Ändring i skattemängd, €/år
5 000	0	0	0	0
10 000	0	0	0	0
20 000	18,9	18,85	-0,05	-10
30 000	25,07	25,03	-0,04	-12
40 000	30,47	30,35	-0,12	-48
50 000	33,9	33,51	-0,39	-195
60 000	36,61	36,25	-0,36	-216
70 000	38,55	38,2	-0,35	-245
80 000	40,86	40,39	-0,47	-376
90 000	43	42,56	-0,44	-396
100 000	44,72	44,29	-0,43	-430
110 000	46,12	45,71	-0,41	-451
120 000	47,29	46,89	-0,4	-480

3.1.4 Kompensation för ändringarna i skatteintäkter

I enlighet med regeringsprogrammet kompenseras kommunerna för ändringen i skatteinkomsterna till nettobelopp. De ändringar som föreslås i denna proposition minskar skatteinkomsterna med sammanlagt 182 miljoner euro. Ändringen av skatteinkomsterna kompenseras via statssandelssystemet. Avsikten är att en separat proposition lämnas om kompensationen.

3.2 Beskattning av utbildning som bekostas av arbetsgivaren

Den bestämmelse som ska tas in i inkomstskattelagen gör skattebemötandet av utbildning som bekostas av arbetsgivaren tydligare. Den föreslagna ändringen gör det möjligt för en arbetsgivare att utbilda sina arbetstagare i enlighet med deras behov flexibelt och på ett övergripande sätt utan skattepåföljder. Jämfört med nuvarande beskattnings- och rättspraxis utvidgas skattefriheten så att den också gäller grundläggande utbildning som leder till en examen. Den föreslagna bestämmelsen kan uppskattas öka arbetstagarnas utbildning i synnerhet i sådana situationer som i ljuset av nuvarande beskattnings- och rättspraxis har lämnat rum för tolkning och utbildningen eventuellt inte har genomförts på grund av detta. Situationer av detta slag har varit t.ex. sådana där en arbetstagare utbildas för en ny uppgift och utbildningen leder till en examen.

Det finns ingen tillförlitlig information att tillgå för att utreda i hur stor utsträckning skattepliktig förmån har uppkommit i nuläget av den utbildning som arbetsgivaren bekostar. Eftersom utbildning som bekostas av arbetsgivaren redan i nuläget i omfattande utsträckning har varit skattefri, kan utbildningen uppskattas ha skett i huvudsak inom ramen för skattefrihet. Den föreslagna ändringen bedöms således inte ha några betydande fiskala konsekvenser.

Den föreslagna begränsningen när det gäller skattefrihet för resekostnadsersättningar skärper beskattningspraxisen jämfört med nuläget i de exceptionella situationer där skattepliktig förmån utifrån den nuvarande rätts- och beskattningspraxisen inte har ansetts uppkomma för sådan utbildning som leder till de examina som nämns i det moment som gäller resekostnadsersättningar. Det kan dock uppskattas att situationer av detta slag är sällsynta.

3.3 Tillfälligt arbete på ett särskilt arbetsställe

Den föreslagna ändringen möjliggör betalning av skattefria resekostnadsersättningar under en längre tid i sådana situationer där arbetstagaren anses arbeta tillfälligt på ett särskilt arbetsställe. Vad gäller det tredje året finns det inte längre några särskilda förutsättningar för skattefrihet för resekostnadsersättningar. En förlängning av tidsfristen för tillfälligt arbete gör det möjligt att använda arbetskraften på ett smidigare sätt och främjar arbetskraftens rörlighet.

Det finns ingen tillförlitlig information att tillgå för att utreda i vilken utsträckning resekostnadsersättningar har betalats som skattepliktiga på grund av att tidsfristen på två år har överskridits. Allmänt taget kan det dock uppskattas att användningen av arbetskraft på olika arbetsställen har ordnats inom ramen för de nuvarande tidsfristerna så att resekostnadsersättningar nästan inte alls har betalats som skattepliktiga. Den föreslagna ändringen bedöms således inte ha några betydande fiskala konsekvenser.

3.4 Inkomstfördelningskonsekvenser

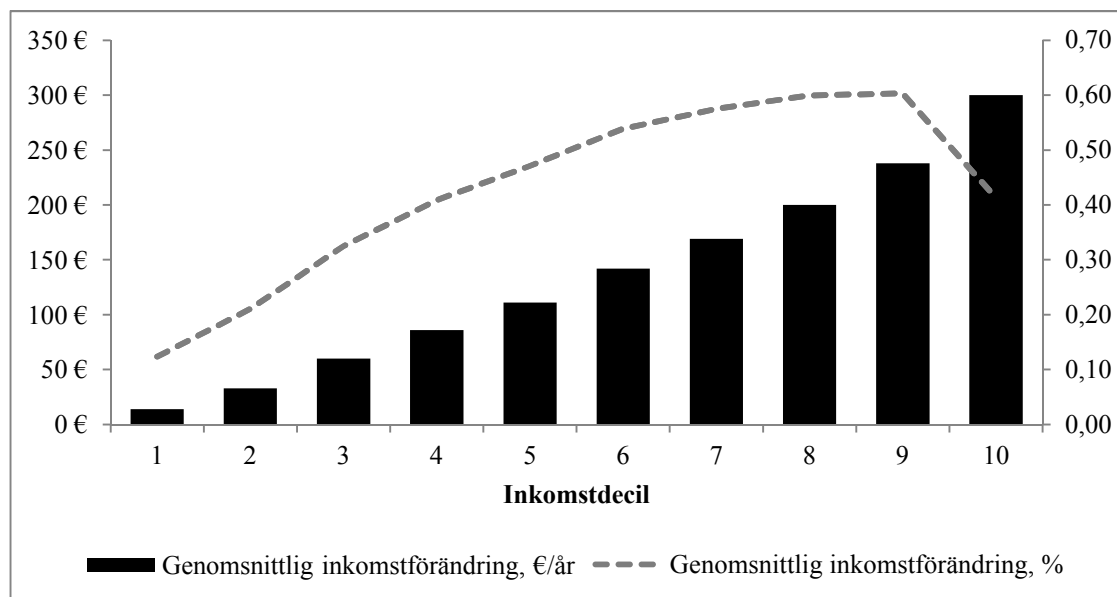
De ändringar som föreslås i skattegrunderna för inkomstbeskattningen påverkar inkomstfördelningen mellan personer. Förändringen i inkomstskillnaderna mäts med hjälp av Ginikoeffi-

cienten. Ginikoefficienten är en indikator som beskriver fördelningen av hushållens disponibla inkomster och den kan ha ett värde mellan 0 och 100. Ju högre värde koefficienten har, desto större är inkomstskillnaderna. I Finland är inkomstskillnaderna små i jämförelse med t.ex. de övriga OECD-länderna, men de har ökat avsevärt jämfört med nivån i början av 1990-talet. De färskaste siffrorna över inkomstskillnaderna är från 2015, och de har tagits fram av statistikcentralen utifrån totalstatistiken över inkomstfördelningen. Värdet för Ginikoefficienten, som beskriver inkomstskillnaderna, var 27,29, vilket är 0,26 procentenheter mer än året innan.

Finansministeriets skatteavdelning har utarbetat en differentierad statisk kalkyl över hur de ändringar i skattegrunderna som föreslås i denna proposition påverkar inkomstskillnaderna.

Granskningen omfattade ändringarna i den progressiva inkomstskatteskalen, höjningen av grundavdraget och höjningen av arbetsinkomstavrdraget. En åtgärd som minskar inkomstskillnaderna är höjningen av grundavdraget. Indexjusteringen av statens förvärvsinkomstskatteskala och lindringen av beskattningen av arbete ökar inkomstskillnaderna något.

I figuren nedan sammanfattas vilken inverkan de ovannämnda förslagen i denna proposition till ändring av inkomstskattegrunderna sammantaget har enligt inkomstdecil. Av figuren framgår att beskattningen i alla inkomstdeciler lindras något. Inverkan i euro är störst i inkomstdecilen 10, dvs. hushåll med stora inkomster. Inverkan är relativt sett störst i inkomstdecilerna 6–9. De ändringar som presenteras i figuren har räknats ut med ekvivalenta inkomster per hushåll enligt OECD:s modifierade ekvivalensskala.

I denna proposition är den sammantagna effekten av de föreslagna ändringarna av beskattningsgrunderna mätt med Ginikoefficienten 0,04 procentenheter, dvs. åtgärderna ökar inkomstskillnaderna något.

3.5 Konsekvenser för sysselsättningen

Effekterna av de föreslagna ändringarna på sysselsättningen kan beräknas kalkylmässigt genom att estimeras effekten av ändringarna på den s.k. sysselsättningsskattegraden, samt genom att det utnyttjas de estimat för flexibiliteten i sysselsättningen som forskningslitteraturen erbjuder. De i denna proposition föreslagna ändringarna av beskattningen av arbete uppskattas sänka den s.k. sysselsättningsskattegraden. Ändringarna i sysselsättningsskattegraden återspeglas i sysselsättningen, om de sysselsatta och arbetslösa reagerar på dem. På basis av forskningslitteraturen kan det uppskattas att den flexibilitet i sysselsättningen som beskriver omfattningen av beteendeförändringen är relativt liten, även om det är svårt att göra en exakt bedömning av hur stor flexibiliteten är. Enligt en grov bedömning kan den sammantagna effekten av de ändringar som föreslås i denna proposition uppskattas öka antalet sysselsatta med cirka 0,22 procent. Denna bedömning beskriver den kalkylerade inverkan på antalet sysselsatta på lång sikt. Bedömningen är beroende av valet av underliggande antaganden. Konsekvenserna för sysselsättningen har här utvärderats med hjälp av en metod som beskrivs i Statens ekonomiska forskningscentrals publikation ”Verotuksen ja sosiaaliturvan työllisyysvaikutukset – Vuoden 2012 muutosten arviointia, VATT muistiot 28, Helsinki 2013”.

3.6 Konsekvenser för jämställdheten mellan könen

Inkomstbeskattningen grundar sig på beskattning av inkomsterna och beskattningen verkställs på samma sätt oberoende av kön, och detta innebär att konsekvenserna av de ändringar som föreslås i denna proposition inte är beroende av kön.

Av de effekter på 505 miljoner euro på skatteintäkterna som de i denna proposition föreslagna ändringarna har uppskattas ca 56 procent hänföra sig till män och 44 procent till kvinnor. Att effekterna fördelar sig på detta sätt följer av fördelningen av förvärvsinkomster mellan könen.

4 Beredningen av propositionen

Propositionen har beretts vid finansministeriet. Propositionen har behandlats vid delegationen för kommunal ekonomi och kommunalförvaltning.

Yttranden om skattefrihet för utbildning som bekostas av arbetsgivaren och om en förlängning av tidsfristen för tillfälligt arbete har begärts av undervisnings- och kulturministeriet, Akava ry, Finlands näringsliv rf, Centralhandelskammaren, Finlands Fackförbunds Centralorganisation FFC rf, Finlands Kommunförbund rf, Företagarna i Finland rf, Tjänstemannacentralorganisationen STTK rf, Skatteförvaltningen och Skattebetalarnas Centralförbund rf. Ett sammandrag av yttrandena har utarbetats och motiveringarna i propositionen har preciserats på basis av responsen.

5 Samband med andra propositioner

Propositionen hänför sig till budgetpropositionen för 2018 och avses bli behandlad i samband med den.

6 Ikraftträdande

Lagarna föreslås träda i kraft vid ingången av 2018.

Ändringarna av inkomstskattelagen tillämpas första gången vid beskattningen för 2018. Lagens 72 a § ska också tillämpas på arbete som har börjat före ikraftträdandet av lagen.

RP 107/2017 rd

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs riksdagen följande lagförslag:

1.

Lag

om inkomstskatteskalan för 2018

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

Vid beskattningen för 2018 bestäms den inkomstskatt för förvärsinkomst som enligt inkomstskattelagen (1535/1992) ska betalas till staten i enlighet med en progressiv inkomstskatteskala enligt följande:

Beskattningsbar förvärsinkomst, euro	Skatt vid nedre gränsen, euro	Skatt på den del av inkomsten som överskrider den nedre grän- sen, %
17 200	8,00	6,00
25 700	518,00	17,25
42 400	3 398,75	21,25
74 200	10 156,25	31,25

2 §

Denna lag träder i kraft den 20 .

2.

Lag

om ändring av inkomstskattelagen

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i inkomstskattelagen (1535/1992) 31 § 7 mom., sådant det lyder i lag 1227/2005,
ändras 21 b §, 33 b § 4 mom., 34 b § 2 mom., 54 d § 4 mom., 68 § 2 och 4 mom., 72 a och
106 § samt 125 § 2 mom.,
sådana de lyder, 21 b § i lag 1090/2014, 33 b § 4 mom. i lag 469/2009, 34 b § 2 mom.,
54 d § 4 mom. och 68 § 2 mom. i lag 1741/2009 och 4 mom. i lag 772/2004, 72 a § i lagarna
1227/2005 och 946/2008 samt 106 § och 125 § 2 mom. i lag 1510/2016, samt
fogas till lagen en ny 69 b § som följer:

21 b §

Yrkeshögskoleaktiebolagens skattskyldighet

Yrkeshögskoleaktiebolag som avses i 5 § i yrkeshögskolelagen (932/2014) är skyldiga att betala skatt endast på sina näringsinkomster. De är dessutom skyldiga att betala skatt till kommunen på inkomster av sådana fastigheter eller delar av fastigheter som används för andra än allmänna ändamål enligt den inkomstskattesats som anges i 124 § 3 mom. i denna lag.

33 b §

Dividender från bolag som inte är offentligt noterade

Har en delägare som enligt 7 § i lagen om pension för arbetstagare (395/2006) inte anses stå i anställningsförhållande till bolaget såsom bostad för sig eller sin familj under skatteåret använt en bostad som hör till bolagets tillgångar, ska värdet av bostaden dras av från värdet av hans eller hennes aktier när den i 1 mom. avsedda årliga avkastningen räknas ut.

34 b §

Särskilda bestämmelser om beskattning av utbetalning som grundar sig på pensionsförsäkring och på långsiktigt sparavtal

Om arbetstagarens ålderspensionsålder enligt en pensionslag höjs efter att utbetalningen av pension eller annan utbetalning har inletts, kan pensionen eller utbetalningen med avvikelse från 54 d § 2 mom. 2 punkten betalas som om pensionsåldern inte hade höjts.

RP 107/2017 rd

54 d §

Premier för frivilliga individuella pensionsförsäkringar och inbetalningar enligt långsiktiga sparavtal

En förutsättning för avdragsrätten är ytterligare att enligt avtalet

- 1) betalas pension eller annan utbetalning i andra fall än i situationer enligt 2 mom. 1 punkten i upprepade poster årsvis eller med kortare mellanrum under den återstående livstiden för den som har rätt till medlen eller förmånstagaren, eller under minst 10 års tid så att varje år betalas endast den del av det återstående sparbeloppet som fås genom att det återstående sparbeloppet divideras med antalet återstående betalningsår; under ett kalenderår kan pension eller annan utbetalning oberoende av det återstående sparbeloppet dock betalas upp till 2 000 euro,
 - 2) får den avtalsenliga rätten inte överlåtas eller pantsättas.
-

68 §

Av arbetsgivaren betalda försäkringspremier

Av arbetsgivaren betalda premier för frivillig individuell pensionsförsäkring som arbetsgivaren tecknat för sin arbetstagare och som uppfyller villkoren i 54 d § 2 mom. 2 punkten, 4 mom. 1 punkten samt 5 och 7 mom. anses utgöra skattepliktig förvärvsinkomst för den försäkrade, dock endast till den del premiernas sammanlagda belopp under skatteåret överstiger 8 500 euro.

Vad som i denna paragraf bestäms om en försäkring som tecknats av arbetsgivaren tillämpas på motsvarande sätt på en försäkring som ett öppet bolag tecknat för sin bolagsman, ett kommanditbolag tecknat för sin ansvariga bolagsman och ett aktiebolag tecknat för en sådan aktieägare som inte enligt 7 § i lagen om pension för arbetstagare anses stå i anställningsförhållande vid tillämpningen av nämnda lag.

69 b §

Utbildning som bekostas av arbetsgivaren

Skattepliktig inkomst uppkommer inte när en arbetsgivare bekostar sådan utbildning för en arbetstagare som ligger i arbetsgivarens eller i en till samma koncern hörande arbetsgivares intresse.

På resekostnadsersättning som arbetsgivaren betalat för en resa som hänför sig till utbildning som avses i 1 mom. tillämpas vad som föreskrivs om sådan resekostnadsersättning som betalas av arbetsgivaren för en arbetsresa. Skattepliktig inkomst är dock resekostnadsersättning för resor som arbetstagaren gör för studier för studentexamen, för yrkesinriktad grundexamen enligt lagen om yrkesutbildning (531/2017), för lägre eller högre högskoleexamen enligt universitetslagen (558/2009), för yrkeshögskoleexamen eller högre yrkeshögskoleexamen enligt yrkeshögskolelagen (932/2014) eller för en utländsk examen som motsvarar ovannämnda examina.

RP 107/2017 rd

72 a §

Tillfälligt arbete på ett särskilt arbetsställe

Som tillfälligt arbete på ett särskilt arbetsställe enligt 72 § betraktas arbete på samma arbetsställe i högst tre år.

Om en arbetsperiod som har avtalats att omfatta högst den tid som anges i 1 mom. fortgår en längre tid av orsaker som skäligen inte har kunnat förutses, betraktas arbetet som tillfälligt arbete på ett särskilt arbetsställe till dess att den tidsfrist för tillfälligt arbete som anges i 1 mom. upphör.

Tidsfristen tillämpas om det särskilda arbetsstället under den tid som avses i 1 mom. har varit den skattskyldiges huvudsakliga arbetsställe. Tidsfristen börjar räknas från början, om den skattskyldiges arbete på samma arbetsställe har avbrutits för en sammanhängande period av minst sex månader och den skattskyldige under denna tid har arbetat på ett annat arbetsställe.

106 §

Grundavdrag vid kommunalbeskattningen

Om en skattskyldig fysisk person har en nettoförvärvsinkomst som efter de ovan nämnda avdragen inte överstiger 3 100 euro, ska detta belopp dras av från nettoförvärvsinkomsten. Om nettoförvärvsinkomstens belopp efter de nämnda avdragen överstiger fullt grundavdrag, ska avdraget minskas med 18 procent av den överskjutande inkomsten.

125 §

Arbetsinkomstavdrag

Avdraget utgör 12 procent av det belopp med vilket de inkomster som avses i 1 mom. överstiger 2 500 euro. Avdraget är dock högst 1 540 euro. När den skattskyldiges nettoförvärvsinkomst överstiger 33 000 euro, minskar avdraget med 1,65 procent av det belopp med vilket nettoförvärvsinkomsten överstiger 33 000 euro. Avdraget görs före andra avdrag från inkomstkatten.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Lagen tillämpas första gången vid beskattningen för 2018. Lagens 72 a § tillämpas också på arbete som har börjat före ikraftträdandet av denna lag.

Helsingfors den 19 september 2017

Statsminister

Juha Sipilä

Finansminister Petteri Orpo

2.

Lag

om ändring av inkomstskattelagen

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i inkomstskattelagen (1535/1992) 31 § 7 mom., sådant det lyder i lag 1227/2005, ändras 21 b §, 33 b § 4 mom., 34 b § 2 mom., 54 d § 4 mom., 68 § 2 och 4 mom., 72 a och 106 § samt 125 § 2 mom., sådana de lyder, 21 b § i lag 1090/2014, 33 b § 4 mom. i lag 469/2009, 34 b § 2 mom., 54 d § 4 mom. och 68 § 2 mom. i lag 1741/2009 och 4 mom. i lag 772/2004, 72 a § i lagarna 1227/2005 och 946/2008 samt 106 § och 125 § 2 mom. i lag 1510/2016, samt *fogas* till lagen en ny 69 b § som följer:

Gällande lydelse

21 b §

Yrkeshögskoleaktiebolagens skattskyldighet

Yrkeshögskoleaktiebolag som avses i 5 § i yrkeshögskolelagen (932/2014) är skyldiga att betala skatt endast på sina näringsinkomster. De är dessutom skyldiga att betala skatt till kommunen *och församlingen* på inkomster av fastighet eller del av fastighet som används för andra än allmänna ändamål enligt den inkomstskattesats som anges i 124 § 3 mom. i denna lag.

31 §

Särskilda stadganden om naturliga avdrag

En skattskyldig har rätt att i en situation som avses i 72 a § 2 mom. dra av resekostnaderna såsom utgifter för inkomstens förvärvande för den tid som överskrider två år endast i det fall att den skattskyldige på grund av en arbetsresa har övernattat i tillfällig inkvartering som är nödvändig till följd av det särskilda arbetsställets läge. Resekostnader som föranleds av de dagliga resorna har den skattskyldige likväl rätt att dra av på det sätt som anges i 93 §.

Föreslagen lydelse

21 b §

Yrkeshögskoleaktiebolagens skattskyldighet

Yrkeshögskoleaktiebolag som avses i 5 § i yrkeshögskolelagen (932/2014) är skyldiga att betala skatt endast på sina näringsinkomster. De är dessutom skyldiga att betala skatt till kommunen på inkomster av sådana fastigheter eller delar av fastigheter som används för andra än allmänna ändamål enligt den inkomstskattesats som anges i 124 § 3 mom. i denna lag.

31 §

Särskilda stadganden om naturliga avdrag

(7 mom. upphävs)

RP 107/2017 rd

Gällande lydelse

33 b §

Dividender från bolag som inte är offentligt noterade

Har en delägare som enligt 1 d § i lagen om pension för arbetstagare (395/1961) inte anses stå i anställningsförhållande till bolaget såsom bostad för sig eller sin familj under skatteåret använt en bostad som hör till bolagets tillgångar, skall värdet av bostaden dras av från värdet av hans eller hennes aktier när den i 1 mom. avsedda årliga avkastningen räknas ut.

34 b §

Särskilda bestämmelser om beskattning av utbetalning som grundar sig på pensionsförsäkring och på långsiktigt sparavtal

Om arbetstagarens ålderspensionsålder enligt en pensionslag höjs efter att utbetalningen av pension eller annan utbetalning har inletts, kan pensionen eller utbetalningen med avvikelse från 54 d § 2 mom. 1 punkten betalas som om pensionsåldern inte hade höjts.

54 d §

Premier för frivilliga individuella pensionsförsäkringar och inbetalningar enligt långsiktiga sparavtal

En förutsättning för avdragsrätten är ytterligare att enligt avtalet

1) pension eller annan utbetalning i andra fall än i situationer enligt 2 mom. 2 punkten betalas i upprepade poster årsvis eller med kortare mellanrum under den återstående livstiden för den som har rätt till medlen eller förmånstagaren, eller under minst 10 års tid så att varje år endast den del av det återstående sparbeloppet betalas som fås genom att det återstående sparbeloppet divideras med antalet återstående betalningsår; under ett ka-

Föreslagen lydelse

33 b §

Dividender från bolag som inte är offentligt noterade

Har en delägare som enligt 7 § i lagen om pension för arbetstagare (395/2006) inte anses stå i anställningsförhållande till bolaget såsom bostad för sig eller sin familj under skatteåret använt en bostad som hör till bolagets tillgångar, ska värdet av bostaden dras av från värdet av hans eller hennes aktier när den i 1 mom. avsedda årliga avkastningen räknas ut.

34 b §

Särskilda bestämmelser om beskattning av utbetalning som grundar sig på pensionsförsäkring och på långsiktigt sparavtal

Om arbetstagarens ålderspensionsålder enligt en pensionslag höjs efter att utbetalningen av pension eller annan utbetalning har inletts, kan pensionen eller utbetalningen med avvikelse från 54 d § 2 mom. 2 punkten betalas som om pensionsåldern inte hade höjts.

54 d §

Premier för frivilliga individuella pensionsförsäkringar och inbetalningar enligt långsiktiga sparavtal

En förutsättning för avdragsrätten är ytterligare att enligt avtalet

1) betalas pension eller annan utbetalning i andra fall än i situationer enligt 2 mom. 1 punkten i upprepade poster årsvis eller med kortare mellanrum under den återstående livstiden för den som har rätt till medlen eller förmånstagaren, eller under minst 10 års tid så att varje år betalas endast den del av det återstående sparbeloppet som fås genom att det återstående sparbeloppet divideras med antalet återstående betalningsår; under ett ka-

RP 107/2017 rd

Gällande lydelse

lenderår kan pension eller annan utbetalning utan hinder av det återstående sparbeloppet dock betalas upp till 2 000 euro,

2) den avtalsenliga rätten inte får överlätas eller pantsättas.

Föreslagen lydelse

lenderår kan pension eller annan utbetalning oberoende av det återstående sparbeloppet dock betalas upp till 2 000 euro,

2) får den avtalsenliga rätten inte överlätas eller pantsättas.

68 §

Av arbetsgivaren betalda försäkringspremier

Av arbetsgivaren betalda premier för frivillig individuell pensionsförsäkring som arbetsgivaren tecknat för sin arbetstagare och som uppfyller villkoren i 54 d § 2 mom. 1 punkten, 4 mom. 1 punkten samt 5 och 7 mom. anses utgöra skattepliktig förvärvsinkomst för den försäkrade, dock endast till den del premiernas sammanlagda belopp under skatteåret överstiger 8 500 euro.

Vad som i denna paragraf bestäms om en försäkring som tecknats av arbetsgivaren tillämpas på motsvarande sätt på en försäkring som ett öppet bolag tecknat för sin bolagsman, ett kommanditbolag tecknat för sin ansvariga bolagsman och ett aktiebolag tecknat för en sådan aktieägare som inte enligt 1 d § i lagen om pension för arbetstagare anses stå i anställningsförhållande vid tillämpningen av nämnda lag.

68 §

Av arbetsgivaren betalda försäkringspremier

Av arbetsgivaren betalda premier för frivillig individuell pensionsförsäkring som arbetsgivaren tecknat för sin arbetstagare och som uppfyller villkoren i 54 d § 2 mom. 2 punkten, 4 mom. 1 punkten samt 5 och 7 mom. anses utgöra skattepliktig förvärvsinkomst för den försäkrade, dock endast till den del premiernas sammanlagda belopp under skatteåret överstiger 8 500 euro.

Vad som i denna paragraf bestäms om en försäkring som tecknats av arbetsgivaren tillämpas på motsvarande sätt på en försäkring som ett öppet bolag tecknat för sin bolagsman, ett kommanditbolag tecknat för sin ansvariga bolagsman och ett aktiebolag tecknat för en sådan aktieägare som inte enligt 7 § i lagen om pension för arbetstagare anses stå i anställningsförhållande vid tillämpningen av nämnda lag.

69 b §

Utbildning som bekostas av arbetsgivaren

Skattepliktig inkomst uppkommer inte när en arbetsgivare bekostar sådan utbildning för en arbetstagare som ligger i arbetsgivarens eller i en till samma koncern hörande arbetsgivares intresse.

På resekostnadsersättning som arbetsgivaren betalat för en resa som hänför sig till utbildning som avses i 1 mom. tillämpas vad som föreskrivs om sådan resekostnadsersättning som betalas av arbetsgivaren för en arbetsresa. Skattepliktig inkomst är dock resekostnadsersättning för resor som arbetstaga-

RP 107/2017 rd

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

ren gör för studier för studentexamen, för yrkesinriktad grundexamen enligt lagen om yrkesutbildning (531/2017), för lägre eller högre högskoleexamen enligt universitetslagen (558/2009), för yrkeshögskoleexamen eller högre yrkeshögskoleexamen enligt yrkeshögskolelagen (932/2014) eller för en utländsk examen som motsvarar ovannämnda examina.

72 a §

72 a §

Tillfälligt arbete på ett särskilt arbetsställe

Tillfälligt arbete på ett särskilt arbetsställe

Som tillfälligt arbete på ett särskilt arbetsställe enligt 72 § betraktas arbete på samma arbetsställe i högst två år.

Som tillfälligt arbete på ett särskilt arbetsställe enligt 72 § betraktas arbete på samma arbetsställe i högst *tre* år.

Som tillfälligt arbete på ett särskilt arbetsställe betraktas likväl arbete i högst tre år på samma arbetsställe, om det är fråga om arbete som pågår under en begränsad tid på ett arbetsobjekt på vilket utförs sådant arbete som till sin natur är tillfälligt arbete och som upphör på arbetsstället när arbetet är slutfört. För den tid som överskrider två år är ersättningarna för resekostnader skattefria inkomst endast när den skattskyldige på grund av en arbetsresa har övernattnat i tillfällig inakvartering som är nödvändig till följd av det särskilda arbetsställets läge och arbetet utförs på ett arbetsställe som befinner sig på mer än 100 kilometers avstånd från den skattskyldiges bostad och egentliga arbetsplats.

Om en arbetsperiod som har överenskomits att räcka högst den tid som anges i 1 eller 2 mom. fortgår en längre tid av orsaker som skäligen inte har kunnat förutses, betraktas arbetet som tillfälligt arbete på ett särskilt arbetsställe ända tills den tidsfrist för tillfälligt arbete som anges i 1 eller 2 mom. upphör.

Tidsfristerna tillämpas om det särskilda arbetsstället under den tid som avses i 1 eller 2 mom. har varit den skattskyldiges huvudsakliga arbetsställe. Tidsfristen börjar räknas från början, om den skattskyldiges arbete på samma arbetsställe har avbrutits för en sammanhängande period av minst sex månader och den skattskyldige under denna tid har arbetat på ett annat arbetsställe.

Om en arbetsperiod som har avtalats att omfatta högst den tid som anges i 1 mom. fortgår en längre tid av orsaker som skäligen inte har kunnat förutses, betraktas arbetet som tillfälligt arbete på ett särskilt arbetsställe till dess att den tidsfrist för tillfälligt arbete som anges i 1 mom. upphör.

Tidsfristen tillämpas om det särskilda arbetsstället under den tid som avses i 1 mom. har varit den skattskyldiges huvudsakliga arbetsställe. Tidsfristen börjar räknas från början, om den skattskyldiges arbete på samma arbetsställe har avbrutits för en sammanhängande period av minst sex månader och den skattskyldige under denna tid har arbetat på ett annat arbetsställe.

RP 107/2017 rd

Gällande lydelse

106 §

Grundavdrag vid kommunalbeskattningen

Om en skattskyldig fysisk person har en nettoförvärvsinkomst som efter de ovan nämnda avdragen inte överstiger 3 060 euro, ska detta belopp dras av från nettoförvärvsinkomsten. Om nettoförvärvsinkomstens belopp efter de nämnda avdragen överstiger fullt grundavdrag, ska avdraget minskas med 18 procent av den överskjutande inkomsten.

125 §

Arbetsinkomstavdrag

Avdraget utgör 12 procent av det belopp med vilket de inkomster som avses i 1 mom. överstiger 2 500 euro. Avdraget är dock högst 1 420 euro. När den skattskyldiges nettoförvärvsinkomst överstiger 33 000 euro, minskar avdraget med 1,51 procent av det belopp med vilket nettoförvärvsinkomsten överstiger 33 000 euro. Avdraget görs före andra avdrag från inkomstskatten.

Föreslagen lydelse

106 §

Grundavdrag vid kommunalbeskattningen

Om en skattskyldig fysisk person har en nettoförvärvsinkomst som efter de ovan nämnda avdragen inte överstiger 3 100 euro, ska detta belopp dras av från nettoförvärvsinkomsten. Om nettoförvärvsinkomstens belopp efter de nämnda avdragen överstiger fullt grundavdrag, ska avdraget minskas med 18 procent av den överskjutande inkomsten.

125 §

Arbetsinkomstavdrag

Avdraget utgör 12 procent av det belopp med vilket de inkomster som avses i 1 mom. överstiger 2 500 euro. Avdraget är dock högst 1 540 euro. När den skattskyldiges nettoförvärvsinkomst överstiger 33 000 euro, minskar avdraget med 1,65 procent av det belopp med vilket nettoförvärvsinkomsten överstiger 33 000 euro. Avdraget görs före andra avdrag från inkomstskatten.

*Denna lag träder i kraft den 20 .
Lagen tillämpas första gången vid beskattningen för 2018. Lagens 72 a § tillämpas också på arbete som har börjat före ikraftträdandet av denna lag.*